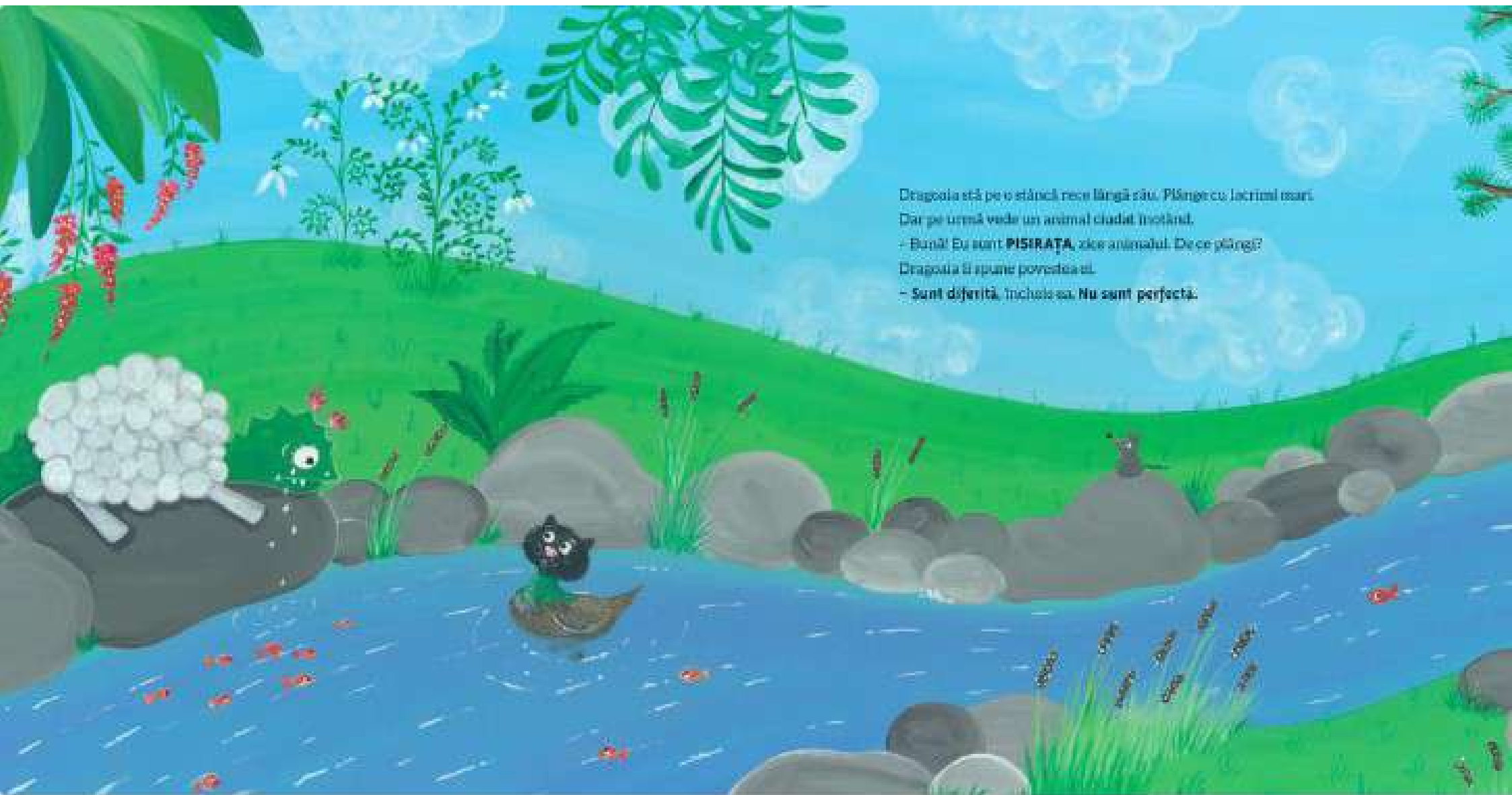

- Am înțeles acum! râde Dragoșul. Am înțeles.
E mult mai bine să fii special decât să fii perfect.
Trebuie doar să-ți dai seama ce mă face pe mine diferit.
Cu fiicără mea de dragon pot să fierb apă oricând și oricând ca să
fac niște ceai. Și cu lina mea însoal, e o plăcere pentru oricine să
mă îmbrățișeze. Uuaaa! Sunt special! exclamă fericit Dragoșul.
Iar când privește în jur, vede o mulțime de prieteni speciali.
Speciali, nu perfecti.
Și, până la urmă, ce înseamnă să fii perfect?

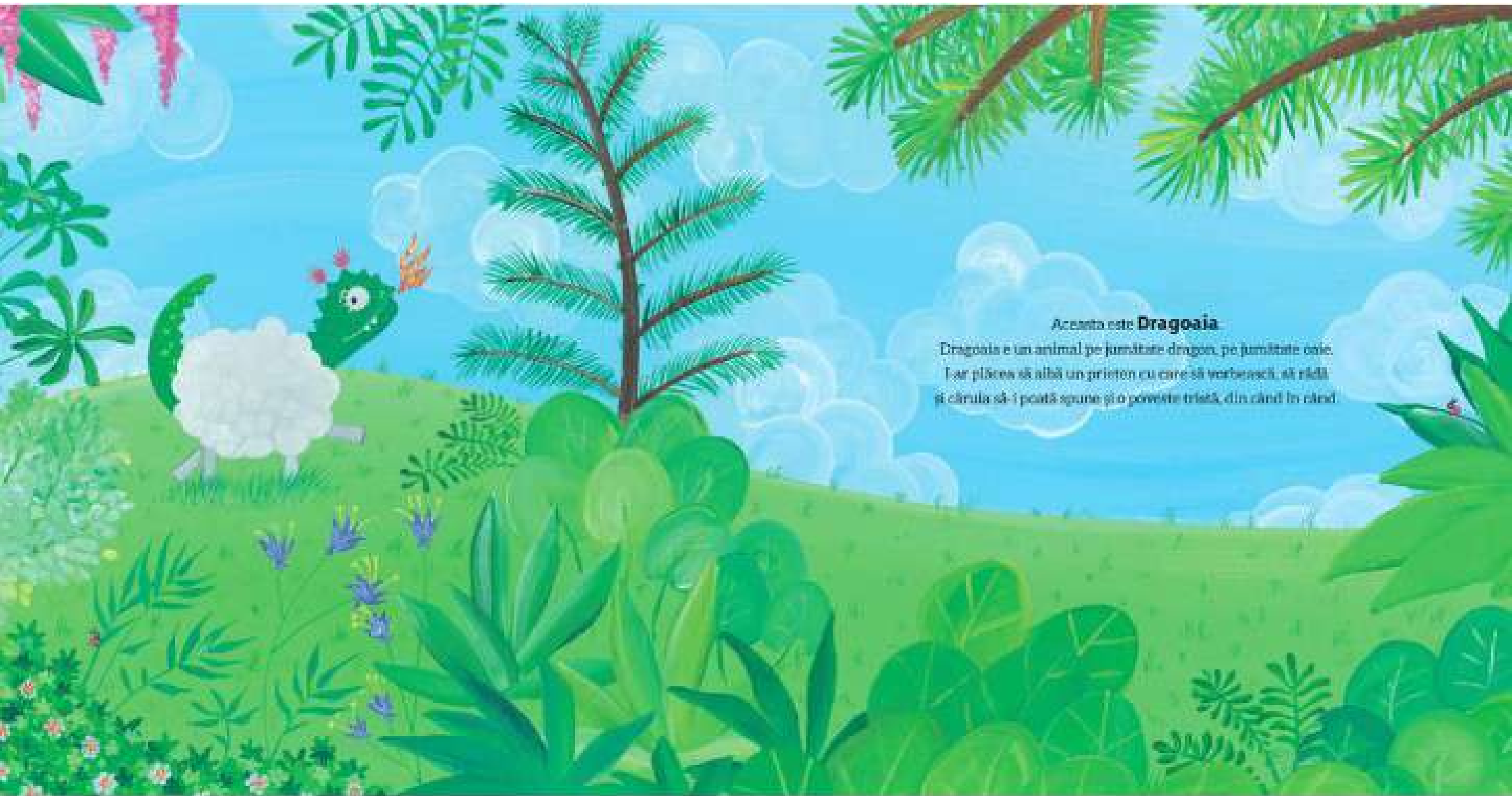

Dragoia stă pe o stâncă rece lângă râu. Plînge cu lacrimi mari
Dar pe urmă vede un animal ciudat înotînd.

- Bună! Eu sunt **PISRĂȚA**, zice animalul. De ce plîngi?
Dragoia îi spune povestea ei.

- Sunt diferită, încheie ea. Nu sunt perfectă.

Aceasta este **Dragoia**

Dragoia e un animal pe jumătate dragon, pe jumătate oie.
Iar plăcea să aibă un prieten cu care să vorbească, să râdă
și căruia să-i poată spune și o poveste tristă, din când în când.